

No et dic res per expressar-te el que sento

Materials de treball i reflexió relacionats amb *“La comunicació als centres educatius”*

Joan Teixidó Saballs
GROC

A la introducció del mòdul s’afirma que “la no comunicació pot ser una forma de comunicar-se”. Vegem-ho amb un exemple:

“A l’IES Castell d’Empeus, de Cistella, la primera acció d’en Lluís Cabruja, el professor de matemàtiques, quan arriba al matí consisteix a saludar el conserge i els professors que en aquells moments són a la sala de professors. tot comentant les darreres novetats del dia que ha llegit al diari a l’autobús: la tensió als Balcans, la corrupció del govern, el Barça, la darrera estrena del cinema, etc.

Avui, tanmateix ha ocorregut un fet excepcional. Ha entrat amb el diari sota el braç i no ha dit res a ningú ; tampoc no semblava que tingués pressa. Simplement, se n’ha anat de dret al despatx del departament sense passar per la consergeria ni per la sala de professors.

Aparentment, no hi ha hagut comunicació; ara bé, si ho analitzem més a fons potser es tracta d’un missatge ocult. Per entendre-ho hem de conèixer una mica més el context. Els darrers dies han circulat alguns rumors per l’Institut referits a la seva vida privada pel que fa a les seves tendències sexuals i, com sempre passa, l’interessat és el darrer d’assabentar-se’n. Ahir, no se sap de quina manera, va arribar a les seves oïdes. En saber-ho, es va mostrar molt decebut; pensava que podia confiar més en els seus amics. No li va agradar gents saber que circulaven acudits i facècies sobre la seva persona i que els mateixos companys havien contribuït a difondre’ls.”

Al text s’exposa una situació en la qual la no comunicació és, en si mateixa, altament comunicativa. Ara bé, és possible que hagi estat testimoni d’una situació semblant o bé que tu mateix/a n’hagi estat protagonista. A l’exercici se’t demana, en primer lloc, que descriguis el cas, tot reflectint-hi els detalls que em permetran d’entendre una situació per a mi desconeguda.

Arran de la descripció, cal que hi incloguis un apartat final en el qual, amb la perspectiva que dóna el temps transcorregut, interpretis o consideris els motius que porten al persona (bé siguis tu mateix o bé una altra persona) a no comunicar-se. Per què va servir la no comunicació? Quant temps va durar? Es va tornar a la situació inicial? De quina manera?

Si es tornessin a donar les mateixes circumstàncies o unes de semblants, creus que actuaria/actuaries de la mateixa manera? Per què?